

GRUPO ESPERANTISTA
"FIDO
KAJ ESPERO"
VALLADOLID

DOMICILIO SOCIAL: Dos de Mayo, 4 VALLADOLID.- JULIO-SEPTIEMBRE 1.978
=====

AGRADECIMIENTO

Quiero desde las páginas de este Boletín, dirigirme a todos los esperantistas y simpatizantes, que el pasado día 16 de abril tuvieron la amabilidad de acompañarnos en la excursión por el románico palentino.

Quiero en primer lugar agradecer su asistencia y agradezco esa gran capacidad de comprensión demostrada en todo momento, sabiendo disculpar si algo no salió a gusto de tan numeroso grupo.

Cuando en nuestro encuentro en Santovenia me pedisteis que preparara una excursión por mi tierra, acogí la idea con entusiasmo, porque me brindabais la oportunidad de poder mostrar a personas no palentinas la gran riqueza artística y monumental que encierra la provincia de Palencia.

Así me incliné, dada su importancia, por la RUTA DEL ROMANICO y apunté en un recorrido breve, los monumentos que, a mi juicio, eran más importantes. Con el itinerario trazado me desplazé a distintos pueblos, hablé con las personas encargadas de Museos etc. y en todos los lugares me recibieron con mucha amabilidad dándome toda clase de facilidades.

Cuando me notificásteis que, dada la gran aceptación de este viaje, el número de personas interesadas era tan enorme, la responsabilidad y la preocupación se apoderaron de mí. Una preocupación que casi rayó en miedo. Sí, amigos, miedo a que algo fallase, miedo al descontento, miedo a la posibilidad de no dar gusto a todos.

El día 16 llegó y los tres autocares salíamos de Palencia. A medida que transcurría la excursión mi miedo fué desapareciendo poco a poco al observar los rostros complacientes y satisfechos de los excursionistas y su aprobación ante las visitas que hacían, al tiempo que sin saberlo, me devolvíais la tranquilidad.

Quiero agradecer de una manera especial a Jonás Castro, persona en posesión de amplísimos conocimientos tanto históricos como artísticos, que al encargarse de las explicaciones me quitó un gran peso de encima. Sí, Jonás, fué un deleite escucharte. Quiero agradecer al matrimonio Hernández-Urueña su colaboración y ayuda moral prestada en todo momento, y cómo no agradecer la participación casi masiva de esa bulliciosa, magnífica y sana juventud de Santovenia de Pisuerga, donde la semilla de Esperanto ya germina!!

En fin, "geamikoj", a todos en general, gracias.

M² JESUS MARTIN
Palencia.

LA JUNTA INFORMA

La existencia de libros en nuestra Biblioteca, se ha visto incrementada con los siguientes libros:

"De pago al pago", "Hamburgo en retrospectivo" de I. Lapenna, "33 Rakontoj", "Jamborea Lingvo", "Lingvo, Stilo, Formo" de Kalocsay, "Curso completo del idioma internacional", "Aktualaj problemoj de la nuntempa internacia vivo" de I. Lapenna, etc. Todos estos títulos, así como las demás existencias en Biblioteca están a disposición de los socios, martes y jueves de 8 a 9.

Como en años anteriores, se ha adquirido LOTERIA DE NAVIDAD, y que hemos distribuido en recibos de 50 y de 100 pts. más el recargo correspondiente que servirá para seguir trabajando en favor de la difusión del idioma internacional Esperanto. Cuantos tengais la facilidad de colaborar en la venta de talonarios, pasad por el Grupo los días habituales de reunión. Cuantos deseeis adquirirla, no lo dejeis para última hora.

Bajo la dirección del socio D. Vicente de la Parte, se iniciará en el mes de Octubre un Curso Elemental de Esperanto.

Los últimos martes de cada mes, como ya es costumbre, se celebran charlas en esperanto dadas por diversos socios y seguidas de un pequeño coloquio. No lo olvideis y asistid.

63ª UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

Pli ol 4.400 geesperantistoj el 50 landoj partoprenis la ĉijara U.K. Kongreso okazinta en VARNA (Bulgario). Kongresejo estis la impona kaj moderna sportpalaco. Ĉi tiu Kongreso, la dua plej granda pro la nombro da partoprenantoj estis vera sukceso. Inter la diversaj -- programeroj ni menciis unuloke la solena inaŭguro. La ĉefsalono plenplena da esperantistoj, kaj ĉe la prezida tablo la estraro de UEA, membroj de la Organiza Komitato, kaj la urbestro de Varna kaj meze la alta protektanto de la Kongreso S-ro Petar Tanĉev, Unua Vicprezidanto de la Stata Konsilantaro de Bulgario. Dum la inaŭguro krom la mercaitaj autoritatuloj salutis reprezentantoj el diversaj landoj.

Posttagmeze, en la ortodoksa katedralo de Varna, Pastroj el diversaj religioj komune preĝis. La Katedralo estis plenplena. La malfermo okazis en la Kongresejo kaj en ĝi salutis reprezentantoj de la naciaj esperanto asocioj. Nome de Hispanio salutis la H.E.F. Prezidantino. Multaj kunvenoj, kunsidoj, prelegoj kaj artaj programoj okazis dum la tuta semajno, kompreneble, ne estas eble partopreni ĉiujn, do vi devas elekti, laŭ via propa deziro. La somera Universitato estis tre interesa, kaj en ĝi universitataj profesoroj prelegis pri diversaj temoj. Merkrede, okazis pluraj ekskursoj, ni partoprenis en ekskurso al Nesebar.

Por filatelistoj, estas interese menciiti ke okaze de la Kongreso, estis eldonita poŝtmarko je valoro de 13 stotinkoj. La nea punkto de la Kongreso estis ke pluraj deĵorantoj de diversaj ĝiĉetoj ne parolis esperanton. Por ordinariaj esperantistoj plej interesa estas la renkontiĝo, eble la unua fojo, de alilandaj gekorespondantoj. Ĝi montras la universalecon kaj la taŭgecon de Esperanto. La fermo kiu okazis la 5an de aŭgusto, prezentis al la ĉeestantaro la diversajn resoluciojn de la Kongreso, inter kiuj "la konstato pri la neceso pri sen-diskriminacia kunlaboro, trans la limoj".

L.H.

Nurtempe multe parolas pri la homo. Tre bone kaj mi tute gratulas ĉiujn virinojn de la mondo. Mi restos kune kun ili ĝis la plena atingo de ĉio kion ili celas, kompreneble se tio ĉi estas vir- ta kaj por sia plibonigo.

Sed multfoje alkurās al mia cerbō kelkaj pensoj pri tiu-ĉi temo. E.k.z. la egalaj rajtoj, ĉu ne kumportas egalajn devojn? Se la viroj laboras nokte, ĉu la virinoj petos tiun taskon same kiel faras la vi- roj? Ĉu la virinoj se ili deziras samajn rajtojn, estas egalaj al la viroj aŭ ili estas malegalaj, malsimilaj? Nek fiziologue, nek pa- tologie, la virinoj kaj la viroj estas egalaj. Ambaŭ posedas norma- lajn funkciojn tute ne egalaj; kaj multaj malsanoj, ne rilate la sek- saj, superregas unu el la seksoj kaj ne la alia, tiel, la ŝtrumo por la virino kaj la stomaka kancero por la viro.

Sed, de la biologia flanko, ni rigardas la virinon, ŝi zorgas ŝian idaron de la fekundigo ĝis kiam .....? Kaj ne nur en la homaro, sed ankaŭ la bestojn. Kompreneble, mi pensas nur en tiuj virinoj kiuj samtempe estas aŭ devenos patrinojn, ne tiuj aliaj kiuj mortigos, aŭ intencas mortigi la frukton de ŝia plezurō; tiuj-ĉi por mi, ne estas konsiderataj kiel femaloj. La femal-bestoj gardas, defendas ŝiajn idojn kontraŭe la kulturataj, edukataj nunaj virinoj mortigas siajn gefilojn kaj ĉi tiu mortigo signifas grandan raŝon en la aktuala ci- vilizacio. Ĝis kiam profundecon la homo saĝo falis?

Ankaŭ, la virino, generale, vivas dum kvar aŭ kvin jaroj pli ol la viro.

Socie, la virino konsideras devojn de la virō, kutimoj kiuj favo- ras ŝin. Inter aliaj, ni povas menci: La virino ne devus enuigi se la virō eniras samtempe ol ŝi en ĉambro, aŭ promenante sur la strato, la virino ne malsupreniras al la ŝoseo kaj permesas al la virino daŭri ŝian promenadon sur la trotuaro. Ambaŭ virō kaj virino, havas la sa- man rajton..... kaj pro tio la samajn devojn.

Pri alia problemo mi multfoje pensis. Estas jene: Ĉiu vidvino raj- tas ricevi pensiojn pri la morto de ŝia edzo, kaj tiu-ĉi virino ens- pezas tiun-ĉi monon kvankam ŝi laboru; Kontraŭe, se iu viro vidvigu ĉi tiu persono ricevas nenian monon, kankam sia morta edzino estis laboranta dum ŝia tuta vivo. De ĉi tie, mi sendas la sekvan ekrion: "Ni, la viroj bezonas la helpon el ĉiuj la monda-logantoj. Helpu nin".

Ke la atingotaj virinaj rajtoj ne rabatu nur pri kelkaj kutimoj, kiel fumi, trinki, aŭ ne konservi la ĉasteco; ĉi-tiuj estas tre mal- superaĵ ambicioj kaj pro ili certe atingos iujn malsanojn; Ŝi devas adresi la agojn pli alte, tiamaniere ke vidante la viroj la akiratajn gajnojn de la virinoj sentu bonan perfektan kaj plibonigan deziron, kaj, ambaŭ, la du seksoj, brako sur brako, kune, natakteniru sur la malfacila vojo de la mond-feliĉeco.

SENDON: Ke vi, tre estimataj virinoj, unu el la plej belaj kaj mirindaj agoj de la Naturo, (kaj mi ne kuragas skribi la plej bela estaĵo de l'universo), kiuj dum multaj jaroj, feliĉe jam pasintaj, estis konsiderataj kiel malsuperaĵ kaj ĉiam sub la viroj, laborante kune kun ili kaj per ĉi tiu kunligo kaj kunlaborado, ni ĉiuj atingos en la nuna movegoda mondo la justecon, pacon, kaj bonfarojn kiujn ĉiuj deziregas.

Bonsorton por vi, ĉiam

A. GIL CONTRERAS